

Cărbunele — vineri

Ziua de 12 ianuarie a fost o zi rodnică pentru minierii Văii Jiului. Producția extrasă depășește 22 100 tone de cărbune, fiind unul dintre cele mai ridicate niveluri obținute în acest început de an. Rezultate deosebite au înregistrat minierii de la Dilja, Livezeni, Paroșeni, Bărbăntoni și Uricani, care au totalizat peste nivelul mediu zilnic stabilit, o producție suplimentară de 252

tone de cărbune, cel mai mare plus extrăgându-l minierii de la Paroșeni: 127 tone. O producție apropiată de nivelul stabilit au înregistrat minierii de la Petrila Sud și Vulcan. A crescut substanțial producția realizată de mina Valea de Brazi. Cele mai slabe rezultate le-au înregistrat minierii de la Petrila (minus 944 tone) și Aninoasa (minus 273 tone). (D.G.)

Cocsul și mixtele energetice

Inginerul șef al IPCVJ, Silviu Constanținescu, ne-a comunicat: „În momentul de față, activitatea de preparare se desfășoară, cu preponderență, în uzinele cu tradiție: Petrila, Coroești și Lupeni. În 12 ianuarie, au fost expediate combinațelor siderurgice 6 202 tone de cărbune pentru cos. În atenția preparatorilor stă și asigurarea cărbunelui destinat termocentralelor. În ziua la care mă

refer, termocentralei din Mintia i-au fost trimise 6 559 tone de mixte energetice, iar celei din Paroșeni 1 575 tone. Menționez că, pe luna în curs, am expediat Mintiei 37 753 tone de cărbune, iar termocentralei Paroșeni 9 824 tone. Puterea calorică a acestui cărbune, cumulat pe luna în curs, este de 2 115 Kcal/kg.

Zorimoi

Cotidian independent al municipiului Petroșani

DUMINICĂ,

14 IANUARIE

1990

— ◆ —

ANUL I, NR 18

— ◆ —

4 pagini — 50 bani

FAPTELE SĂ VORBEASCĂ!

Aceasta a fost dorința celor cu care am vorbit de la mina Livezeni. Faptul că de câteva zile întreprinderea își realizează planul, în ziua de 12 ianuarie consemnându-se chiar o ușoară depășire demonstrează că reșezarea planului pe baze reale conduce la îndeplinirea acestuia, fără angajamente formale, care nu au nici o acoperire în condițiile crite. „Nu ne-a obligat nimeni să ne facem datoria în aceste zile — ne spunea Ion Mălăianu, maestru electromecanic la sect. III. Doar conștiința noastră ne-a determinat să muncim mai bine. De câteva zile schimbul se face la locul de muncă, mai înainte cu 30 sau 45 de minute”.

În aceeași idee a venit și părerea minerului Vasile Tulbure, șef de brigadă la sectorul de transport, care pe bună dreptate consideră că „fiecare să câștige după efort muncesc, dar concret, la locul de muncă, pentru că mai sînt și dintre cei care își fac vracul pe la suprafață și sînt plătiți din subteran. Nu-i mai putem ține pe spatele nostru”. Și pentru a întări această afirmație, Victor Albeanu, șef de brigadă la sectorul I, ne declara că toți minierii din brigada lui, și ca el sînt și ceilalți de la mină „dorește să scoată cât mai mult cărbune pentru că numai așa pot câștiga bine. Dar și inginerii trebuie să gîndească mai bine și mai repede, să găsească soluții și să ia măsuri urgente în ajutorul nostru”.

G. IOVĂNESCU

I.M. Paroșeni Opinii la schimbul doi

Gelu Toma, ajutor miner: Ce-ar fi dacă noi, minierii, n-am da cărbune și am face numai adunări? Să se spună asta și la televizor. Ne trebuie bani, atunci să muncim.

Costache Babel, șef de schimb: Eu sînt de părere că fiecare întreprindere să-și aleagă comitetul. Să nu se bage alții peste noi.

Ing. Mircea Popescu: Ca să putem obține drepturi, trebuie să producem ceva. Adică să dăm cărbune. O altă problemă: un partid se autofinanțează. Nu cred că este normal ca partidele să fie finanțate de la bugetul statului. Trebuie să reparăm puterile implică nefinanțarea partidelor politice. Asta e părerea mea.

Radu Amariei, din sectorul I: Dom'le, se da cărbune mai mult ca-n opt ore. O altă chestiune: este vorba de legea prin care

se opreau 50 la sută din beneficii, pe care și le dădea înapoi după ce împlineai cinci ani lucrăți la întreprindere. E inumană. Să fie abrogată și să ni se dea banii. E vorba de sume de 8000—9000 lei.

Ion Clamba, lăcătuș: Iesă cărbune fect. O treabă pe care am ridicat-o și mai demult, dar a rămas fără răspuns: sînt mulți care s'au plătit subteran, dar stau afară. Pe la magazii, pe la o grămadă de ateliere. Ce facem? Muncim în continuare și pentru ei? Și încă un lucru: sînt oameni care vor să meargă în agricultură. Astora să li se dea transferul dacă solicită. Apoi, ultima mea părere. Sînt mulți care s-au îmbogățit de pe urma funcției. Chiar și fostul nostru director. Poate justifică averea personală?

Ion Dumitru, ajutor miner: Sînt necesătorit. Aș vrea să știu dacă mai plătim sau nu taxa. Bieul, na! bine spus, pe celibat. Cred că trebuie terminat și cu legea asta ceaușistă!

George OLTEANU

Urgențele trebuie satisfăcute... de urgență!

— Domnule inginer șef Otto Abraham, prima întrebare este sugorată de un apel al energeticienilor de la Paroșeni...

— Înțeleg, este vorba de respectarea promisiunilor de a livra cel puțin 1500 tone de cărbune zilnic, pentru asigurarea necesarului de materie primă a termocentralei. Este una dintre prioritățile muncii din aceste zile și am luat măsuri pentru expedierea cantităților prevăzute. Mai mult decît atât, am ridicat puterea calorică a cărbunelui, de la 2200 de kcal la minimum 3000 kcal. În aceeași ordine de idei, a satisfacții cerințelor cetățenilor din Petroșani în ce privește combustibilul pentru încălzirea locuințelor, repartizăm, de luni, cite un vagon, zilnic, din preparația Coroești. Am fost nevoiți să procedăm astfel, pentru că preparatorii de la Petrila — și facem și pe această cale încă un apel către ei — livrează populației cărbune cu prea multă piatră.

— Desigur, nu sînt singurele urgențe.

— Trebuie să trimitem și termocentralei Mintia,

zilnic, cărbune energetic, la nivelul solicitat de energeticienii. În acest scop, dirijăm în plus cite 1500—1700 tone de cărbune semicoals de la Petrila, pentru a face față urgențelor, atît sub raport cantitativ cît mai ales calitativ.

— Domnule inginer șef, este binecunoscut faptul că satisfacerea cerințelor beneficiarilor din energie și siderurgie este în funcție de volumul extracției producției brute. Astăzi, redactorii ai ziarului au făcut, la fața locului, în câteva mine, constatări. De ele au cunoștință cititorii noștri din paginile acestui număr. V-am solicitat o apreciere de ansamblu.

— Pe lângă cele arătate în privința celor două termocentrale, este necesar să livrăm cărbune pentru coals la Galați, Hunedoara, Călan și Călarăși într-un ritm de 5200 de tone pe zi. Trebuie să arăt că a-

Convorbire consemnată de C. TOMESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Cetățeni și cetățene!

Răspundeți cu încredere întrebărilor din chestionarele sondajului organizat în aceste zile în toată Valea Jiului privind subordonarea republicană a municipiului Petroșani, fără actuala verigă intermediară a județului!

Cum este posibil?

Fiecare dintre noi am urmărit în cursul serii de vineri, mitingul din Piața Victoriei desfășurat într-o atmosferă de bucurie, datorită lipsei unității de vederi a manifestanților și a incapacității de a-și exprima clar punctele de vedere. Ceea ce m-a uimit, însă, a fost comportarea discutabilă a domnului Dumitru Mazilu, prim-vicepreședinte al C.F.S.N., comportare care, după părerea mea, este incompatibilă cu poziția oficială pe care o ocupă. Oare nu este timpul să încheiem cu politica dezbinării, a lozincilor stereotipe, a repătării la infinit a unor cuvinte al căror sens nu-l înțelegem

pe deplin și pe care le subliniem cu pumnul agitat agresiv chiar și în momentul de reculegere datorat cu pietate eroilor noștri? Cui nu i-a fost clară intenția domnului Mazilu de a „debarca” pe președintele C.F.S.N., domnul Ion Iliescu, profitînd de situația confuză creată?

Într-un moment critic, în care trebuie să stringem rîndurile pentru a reanunța viața social-politică și economică pe lângă ei, ne lovim de elemente ca-

Andrei KRAUSZ, student al Facultății de Electrotehnică, Cluj

(Continuare în pag. a 2-a)

Putem spune adevărul!

Greva din Valea Jiului—1977

„Nu intrăm în mină pînă cînd nu ne vom recîștiga drepturile!”

Fără îndoială că greva care s-a generalizat în Valea Jiului la toate minele n-a fost organizată a avut un caracter spontan. Reconstituirea evenimentelor care au avut loc în zilele premergătoare mitingului din Lupeni, la I.M. Aninoasa, unde s-a declanșat prima grevă, pune în evidență acest fapt. Iată ce ne relatează minerul Dumitru Octavian, unul dintre liderii mișcării greviste din august 1977: „Din anul 1954, după ce am făcut armata în detașamentele de muncă din Valea Jiului, m-am stabilit la Aninoasa. Am muncit acolo în sectorul I

pînă cînd m-am pensionat. În 1977, minierii erau nemulțumiți că li se rețineau pe nedrept bani din salariu, în condițiile neresplicării prevederilor contractului de muncă, contract în care se specifica obligativitatea conducerii întreprinderii de a asigura materialele necesare brigazilor din subteran pentru realizarea ritmică a sarcinilor de plan. De la un an la altul, sarcinile de plan erau tot mai mari, fără a se ține seama de posibilitățile tehnice, materiale și de zăcămint ale minei. În domeniul comerțului, al asig-

urii, mișcările de muncă și servirea preferențială erau în floare, provocînd nemulțumiri în rîndul oamenilor. Cînd am aflat de prevederile din proiectul noii legi a pensiilor, în condițiile în care o bună parte din minieri cu ani îndelungați de muncă aveau silicoză sau alte boli profesionale și beneficiau de pensii de gradul II sau III, am înțeles că vom pierde la salariu dacă va fi aprobat acest proiect de lege. Fîind bolnav de silicoză, aveam și eu o pensie de boală de

Viorel STRAUC

(Continuare în pag. a 2-a)

Priviți acest copil, în brațele tatălui său. El nu știut de obidire. E liber, într-o țară liberă!

PORNI LUCEAFĂRUL...

Calendar purificat

...Iată, acest ianuar liber, purificat de megalomania unei perechi în care parcă limba română s-a de tirani care maculau pînă și calendarul aniversărilor neamului. ...Să ne reamintim, în acest ceas cărui filă nepieritoare s-a înscris, aniversar, câteva sonori eminesc intru veșnicie, sub străluciri de ciene.

La steaua

La steaua care-a răsărit
E-o cale-atît de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.
Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Luci vederii noastre.
Icoana stelei ce-a murit
Inceț pe cer se suie:
Era pe cînd nu s-a zărit,
Azi o vedem, și nu e.
Tot astfel cînd al nostru dor
Pieri în noapte-adință,
Lumina stînsului amor
Ne urmărește încă.

Și dacă...

Și dacă ramuri bat în geam
Și se cutremur plopil,
E ca în minte să te am
Și-ncet să te apropii.
Și dacă stele bat în lac
Adîncu-i luminîndu-l,
E ca durerea mea s-o-mpac
Însenîndu-mi gîndul.
Și dacă norii deși se duc
De iese-n luciul luna,
E ca aminte să-mi aduc
De tine-ntotdeauna.

Eminescu necenzurat

ÎNVIEREA

Prin ziduri înnegrite, prin izul umezelii,
Al morții rece spirit se strecură-n tăcere;
Un singur glas îngină cuvintele de miere,
Închise în tartajul străvechii evanghelii.
C-un muc în mîini moșneagul cu barba ca zăpada
Din cărți cu file unse norodul îl învață
Că moartea e în luptă cu veșnica viață,
Că de trei zile-nvinge, cumplit muncîndu-și prada.

O muzică adîncă și plină de blîndețe
Pătrunde tînguioasă puternicile bolți:
„Pieirea, Doamne sfinte, căzu în orice colț,
Căci a căzut în însuși izvorul de viețe.
Nimica înainte-ți e omul, ca un fulg,
Și-acest nimic îți cere o rază mîngioasă,
În picuri sunătoare de plîsete duiioase
A noastre rugi, Părinte, organelor se amulg”.
Apoi din nou tăcere, cutremur și sfială
Și negrul întuneric se sperie de șoapte...
Douăsprezece ceasuri răsună... Miez de noapte...

De odată-n negre ziduri lumina dă năvală.
Un clocot lung de glasuri vui de bucurie
Colo-n altar se uită și preoți și popor,
Cum din mormînt răsare Christos învingător,
Iar inimile toate se-unesc în armonie
Cîntări de laude-nălțăm

Noi Ție Unuia,
Primindu-L cu psalmi și cu ramuri,
Plecați-vă neamuri,
Cîntînd Aleluia!
Christos a înviat din morți,
Cu cetele sfinte,
Cu moartea pre moarte călînd-o,
Lumina ducînd-o
Celor din mormînte!

DORINȚA

Vino-n codru la izvorul
Care tremură pe prund,
Unde prispa cea de braze
Crengi plecate o ascund.
Și în brațele-mi întinse
Să alergi, pe piept să-mi cazii,
Să-ți desprind din creștet vîntul
Să-l ridie de pe obraz.

Pe genunchii mei ședeai-voi,
Vom fi singuri-singurei,
Iar în păr înfiorate
Or să-ți cadă flori de tei.
Fruntea albă-n părul galben
Pe-al meu braț încet s-o culci,
Lăsînd pradă gurii mele
Ale tale buze dujcl...

Vom visa un vis ferice,
Îngina-ne-voi e-un ciut
Singularitate izvoare,
Blînda batere de vînt;
Adormînd de armonia
Codrului bălî de gînduri,
Flori de tei deasupra noastră
Or să cadă rînduri-rînduri.

LACUL

Lacul codrilor albastru
Nuleri galbeni îl încarcă;
Tresărînd în cercuri albe
El cutremură o barcă.
Și eu trec de-a lung de maluri,
Pare-ascult și pare-astept
Ea din trestii să răsară
Și să-mi cadă lin pe piept;
Să sărim în luntrea mică,
Înginați de glas de ape,
Și să scap din mîni cîrma,
Și lăptele să-mi scape;
Să plutim cuprinși de farmec
Sub lumina blîndeii lună —
Vîntu-n trestii lin foșnească,
Unduioasa apă sunel

Dar nu vine... Singularitate
În zadar suspina și sufăr
Lîna lacul cel albastru
Încercat cu flori de mufăr

C. T. DIACONU

Eminescu în viziunea grafică a Elizei Iurean.

La Eminescu

Geniul Opera sa, ca un miraculos polen, va ști să se agate mereu de memoria oamenilor vii.

Veșnicie. Clepsidră fără nisip.

Poezia e ca aureola unei stele Crește, cînd e văzută prin prisma unei lacrimi.

Dragoste de Pămînt e orice cădere.

Să te arunci în gol, nepăsător ca o pasăre.

Minunat cîntă plopil, împotrîvindu-se vîntului.

Dacă închizi ochii se face noapte Dar e absurd să auzi stele.

Ochii Lunii, scîpărînd dublu ca o armă de vîntătoare.

Valeriu BUTULESCU

Kamadeva

Cu durerile iubirii
Voind sufletu-mi să-l vindec
L-am chemat în somn pe Kama —
Kamadeva, zeul indic.

El veni, copilul mîndru,
Călîrînd pe-un papagal,
Avînd zîmbetul fățarnic
Pe-a lui buze de coral.

Aripi are, iar în tolbă-i
El păstrează, ca săgeți,
Numai flori înveninate
De la Gangele măroș.

Puse-o floare-atunci-n arcu-i,
Mă lovi cu ea în piept,
Și de-atunci în orice noapte
Plîng pe patul meu deștept.

Cu săgeata-i otrăvită
A sosit ea să mă certe
Fiul cerului albastru
Ș-al iluziei deșerte.

„OMUL PURUREA TÎNĂR”

Spectacolul-colaj din opera eminesciană, pregătit de actorii Teatrului din Petroșani, are denșitatea unui autentice act de cultură. Virtuțile lui își au sorginea, înfi, într-o cunoaștere din interior, a poeziei și publicisticii marelui scriitor național. Ideea subtilă a mozaicului de versuri și proză, care „desenează” un profil distinct și unitar, perfect verosimil în ordine estetică, o aceea că genialul poet „pururea avînd în punte trecutul întreg”, trăiește istoria și este trăit de ea.

Grindit în termenii echilibrului ai unei metafore teatrală rotunjite, spectacolul își descifrează sensurile adinci pe măsură ce desecul regizoral se desfășoară. Fragmentele din poezii mai mult sau mai puțin accesibile publicului larg recompun, alături de citate-idei din publicistică, o perspectivă asu-

pra operei eminesciene, care se refuză locului comun. Noulătea nu este dată doar de acele versuri țînute sub obroc de o cenzură ce și-a aruncat umbra întunecată și asupră operei poetului național. Alături de colajul spectacolului, Dumitru Velea, cunosător pînă la minuție al creației emi-

lăturare atrag atenția asupra unei originalități de substanță între cele două ipostaze eminesciene. Cîne a asistat la recitațiile dinaintea finisării spectacolului nu a putut să nu remarce stăruința tuturor actorilor întru cizelarea lui — și transcrierea aici, fără o ordine anu-

altea proba de seriozitate și dăruire profesională, este clar că vocile și gesturile actorilor sînt în rezonanță cu ideea fecundă a spectacolului. Dincolo de unele strîdănețe, și pe alocuri, de oarecare emfază, actorii noștri se vădese a fi receptivi coautori la acest autentic act de cultură.

Pentru că unul dintre meritele spectacolului — și nu dintre cele minore — este și acela de a-l face mai familiar publicului larg pe ziaristul Eminescu, transcriem, în finalul acestor rînduri ce se doresc o invitație în sală, un fragment revelator, cu rezonanță aparte: „Națiunea română trebuie să se pună pe terentul de drept pe care stau toate celelalte națiuni, nimica mai mult și nici o lotă mai puțin. Dar pentru a efectua această reformă mare trebuiește o energie eroică”.

Un act de cultură

nesciene în totalitatea ei, a avut curajul să iasă din canoanele genului. Rezistînd tentației unui succes facil, ce ar fi fost garantat printr-o lectură „clasicizată” și convențional-festivă, el provoacă publicul la descifrarea sensurilor mai adinci ale operei Luceafărului. Lumîndu-se reciproc, într-o vecinătate osmotică, versurile și publicistica rostite pe scenă, tocmai prin această neastentată a-

me, pe Mihai Clita, Nicolae Gherghie, Adrian Zavloschi, Florin Plaur, Corvin Alexe, Kosmarin Delica, Florica Chihaiia, Luca Francisca, Lerida Buchholtzer, Rodica Lupu, Elena Zamora, Nicoleta Olăteanu și copilul Cosmin Gherghie. Creația lui Eminescu, mai ales într-o asemenea viziune scenică, este un examen dificil pentru oricare artist al scenei. Și, atît cît au lăsat să se întrevadă repetițiile, care au fost tot

